

Publicerad 2009-02-18 15:53 av Bellissima

Lämna mig såhär

Vet egentligen inte hur det gick till
hur allt bara blev insvept i grå dysterhet
hur leendet smet sin kos
och ögonen fick en matt hinna av tomhet
en förstelnad mask
ful som stryk, tilltalande som en betongvägg
Är kanske här, men ändå någon annan stans
fast i de inre rummen
idag skyddad mer än fängslad
Faller inte handlöst mot botten
Faller vaggande och mjukt, som ett ankdun
stilla
sakta
När ensamheten stillar kraven på prestation
finns en frid i att låta vara
att slippa gå upp
att slippa äta
att slippa dricka
slippa finnas där för någon
inte ens mig själv
Vill stanna såhär
i denna fridfulla tystnad
som jag dock vet snart är över...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bellissima med Poeter.se id #24470 innehar upphovsrätten